

Gilbert Achcar:

Syrien och riskerna med att leka med elden

(Ur [International Viewpoint](#), 17 juli 2025. Ursprungligen publicerad på arabiska i [Al-Quds Al-Arabi](#), 15 juli 2025. Översättning från engelska, Göran Källqvist.)

Oavsett ursprunget till de blodiga sammandrabbningar som nyligen ägde rum i guvernementet Suweida – om de bara var resultatet av det kaos som råder i Syrien efter Assad, eller en manöver av Israel för att trappa upp sin hycklande intervention i regionen, eller en manöver av Hay'at Tahrir al-Sham (HTS) för att utvidga sin kontroll över södra Syrien – så är det påtagligt att den första faktorn, det rådande kaoset, tillhandahöll förutsättningarna för explosionen.

Beduinerna som tände stubinen genom att angripa en av provinsens invånare uppmuntrades av åsikterna hos den nya regimen i Damaskus, som pressar alla minoriteter att lämna in sina vapen samtidigt som de inte utövar något tryck på olika sunnimuslimska arabiska grupper. Istället underlättar de beväpningen av de sistnämnda, och använder dem på samma sätt som den tidigare regimen använde de så kallade ”Shabuha” (med en annan sekteristisk tillhörighet förstås).

Det är slående och ytterst farligt att den nya regeringen i Damaskus inte har besvarat de upprepade uppmaningarna att upprätthålla säkerheten på vägen mellan Damaskus och Suweida. Denna bångstyriga situation, eller snarare bristen på ingripande för att kontrollera den, har banat vägen för den nuvarande explosionen. Den kunde ha förhindrats om regeringen hade visat samma entusiasm för att kontrollera de beduingrupper som är allierad till den, som den nu har visat för att utnyttja sammandrabbningarna för att gå in i Suweida, och bjuda på ett spektakel som mer liknar en ockupation än en befrielse av lokalbefolkningen. Som *Al-Quds Al-Arabi*s korrespondent i Damaskus skrev förra söndagen:

I slutet av april bevittnade guvernementet i Suweida en överenskommelse mellan den syriska regeringen och shejkerna i Suweida, som avtalade att polisen i guvernementet skulle aktiveras, och den syriska regeringen ta ansvar för att skydda vägen mellan Damaskus och Suweida, en livsviktig transportled för hundratusentals invånare i guvernementet. Men de fortsatta angreppen på denna väg, och misslyckandet att säkerställa den för civil trafik, har förvärrat de sociala spänningarna i Suweidaguvernmentet... (Heba Mohammed, ”Syrian Suweida: Deaths in Clashes Between Druze and Bedouins, and Kidnappings”, *Al-Quds Al-Arabi*, 13 juli 2025).

Förra fredagen, innan sammandrabbningarna bröt ut i Suweida, varnade Syriska observatoriet för mänskliga rättigheter (SOHR) för den kaotiska situationen:

Det sker dagligen dödsoffer över hela Syrien under olika omständigheter, som ett resultat av det pågående upptrappande våldet, militära operationer, riktade mord, lönnmord, blindgångare och många andra orsaker som skördar mångas liv, främst civila och personal från alla de militära styrkor som kontrollerar Syriens territorium. (SOHR, ”Escalation of Violence in Various Syrian Regions Leaves 35 Dead in 72 Hours”, 11 juli 2025, på arabiska.)

Samma mönster hotar att återupprepas i andra delar av landet som undkommer den nya Damaskus-regeringens kontroll, i synnerhet de med en kurdisk majoritet. Det är välkänt att de kurdiska väpnade styrkorna är mycket starkare än styrkorna i de drusiska regionerna, och ännu starkare än HTS' styrkor i deras nya ”officiella” variant. På måndagen publicerade SOHR en rapport på sin

webbplats som beskrev hur den syriska regeringen under mer än 15 dagar fortsatte att blockera oljeprodukter till de i huvudsak kurdiska bostadsområdena Sheikh Maqsud och Ashrafiyah i Aleppo. Rapporten tillade att områdets invånare antydde att ”myndigheterna använder en metod som liknar de som tidigare har använts av Assadregimen, nämligen ekonomiska och tjänstepåtryckningar genom att undanhålla bränsle, elektricitet och grundläggande resurser, i ett försök att framtvunga politiska eller ekonomiska eftergifter från [norra och östra Syriens] Autonoma administration (Rojava) ...” (SOHR, ”The Former Regime’s Method...”, 14 juli 2025, på arabiska.)

Med tanke på denna kaotiska situation är det inte överraskande att Israel fortsätter att fiska i grumliga vatten, och påstår sig kämpa för det drusiska samhället. Det är samma Israel som 1981 annekterade de ockuperade Golanhöjderna, trots motstånd från den drusiska lokalbefolkningen, som till överväldigande del avvisade annekteringen och även det israeliska medborgarskap som de erbjöds. 1982 genomförde den drusiska befolkningen på Golanhöjderna till och med en 5 månader lång generalstrejk, som den sionistiska staten kväste genom att genomföra en belägring. Israel utnyttjade de nya sammandrabbningarna i Suweida för att förstöra ännu mer utrustning som HTS-trupperna hade ärvt från den tidigare syriska regimen. De hoppas säkert på ett upptrappat våld för att dra fördel av det och stärka inflytandet för den minoritet bland de syriska druserna som strävar efter att upprätta ett drusiskt emirat under israeliskt beskydd.

Låt mig, inför det som händer, påminna om vad jag skrev för mer än två månader sedan: ”Skulden ligger främst hos de som hävdade att det bara var de som låg bakom Assadregimens fall, ... HTS borde ödmjukt ha erkänt sina egna truppers begränsning, som är klart svagare än de kurdiska styrkorna i nordost, och alldeles för svaga för att de ska kunna utvidga sin kontroll till alla de arabiska regioner som den störtade regimen kontrollerade med hjälp från Ryssland och Iran. Istället blev Ahmad al-Sharaa överlycklig över att ersätta Bashar al-Assad i dennes presidentpalats (han började till och med se ut som en skäggig version av den avsatte presidenten). Han betedde sig som om han skulle kunna dominera hela Syrien ...”

Efter att ha beskrivit den inkluderande demokratiska process som HTS’ styre borde ha inlett, och som större delen av den tidigare oppositionen mot Assads regim hade krävt, drog jag slutsatsen: ”Dessa förutsättningar är det enda som kan rensa Syriens vatten och inge befolkningens olika delar ny tillförsikt. Men det HTS-regimen hittills har gjort är att på ett farligt sätt grumla vattnen, och öppna vägen för de olika regionala krafter som är experter på att fiska i grumliga vatten, främst bland dessa den sionistiska staten.” ([Syrien: Att fiska i grumliga vatten](#), på marxistarkiv.se. [Ursprungligen i *Al-Quds Al-Arabi*, 6 maj 2025.]